

*Onko olemassa yliluonnollinen ulottuvuus, maailma tuntemamme takana? Onko kuoleman jälkeen elämää? Onko enkeleitä olemassa? Voivatko unemme sisältää viestejä Taivaasta? Voimmeko tarttua muinaisiin yliluonnollisiin salaisuuksiin? Ovatko paranemisihmeet todellisia? Sid Roth on tutkinut yli 35 vuotta yliluonnollisen outoa maailmaa. Liity Sidin mukaan tämän kertaiseen jaksoon **It's Supernatural**.*

SID: Hei, Sid tässä. Tervetuloa maailmaani, joka on luonnollisesti yliluonnollinen. Vieraani uskoo, että 99% kaikista sairauksista voidaan peruuttaa, jos muutamme ruokailutapojamme. Haluatteko tietää lisää? Vieraani tänään on hyvä ystäväni tohtori Michael Brown. Mike, kuinka kauan olemme tunteneet toisemme?

MICHAEL: Meistä tuli ystäviä vuonna 1984.

SID: Se on pitkä aika.

MICHAEL: 33 vuotta.

SID: Muistan, että vaimosi sanoi erittäin huolestuneena: ”Olen huolissani miehestäni. Hän voi syödä kolme pitsa-ateriaa päivässä.” Pystytkö sinä?

MICHAEL: Ajattele, että opetin Raamattukoulussa Long Islandilla vuodet 1983-1987 ja kahden ja puolen mailin (4 km) päässä koulusta oli paras pitseria New Yorkissa, jossa olen syönyt pitsaa. Arvioimme, että minä söin tuossa pitsariassa 3000 pitsapalaa neljän vuoden aikana.

SID: Jos joku olisi tullut eteesi ja sanonut, että kuule, sinä olet riippuvainen ruuasta. Vaimosi taisi tehdäkin niin. Mike, oletko sinä riippuvainen ruuasta? Mitä sinä olisit sanonut?

MICHAEL: Ei, en tietenkään ole. Minä oli huumeriippuvainen. Minä käytin heroiniä, LSD:tä. Se oli hullu elämäntapa. Olin riippuvainen neulasta. Mutta, ei, en ollut riippuvainen ruuasta. Vaikka jos minua painostettaisiin asian suhteen sanomalla, että minä en saa viikkoon pitsaa, minä todennäköisesti olisin alkanut tärisemään. Ja jos minulle olisi sanottu, että en saa suklaata. Kuunnelkaa, minulla oli tapana syödä Oreos-keksejä aamiaiseksi, kun olin pikkupoika kasvuiässä. Minä söin suklaata lähes joka päivä usean vuoden ajan ja jos jäin ilman, sain vieroitusoireita. Mutta en minä yhdistänyt sitä siihen, että olen riippuvainen suklaasta, koska minä olen Jumalan mies.

SID: Olitko sinä riippuvainen?

MICHAEL: Totta kai olin riippuvainen. Olin sen orja.

SID: Kolme vuotta sitten, kuvailisitko mikä oli terveytesi ja painosi silloin.

MICHAEL: Hyvä on. Minä tein kovasti töitä palvelustyössäni. Minä todella keskityin siihen ja minä harjoittelin sitä varten, mutta painoni oli 275 paunaa (125 kg). Verenpaineeni oli 149/103. Kolesterolini oli niin korkea kuin 230. Hyvä kolesteroli oli alhaalla ja paha kolesteroli oli ylhäällä. Minulla oli 3-4 päänsärkyä viikossa ja krooninen alaselkäkipu, vetämätön olo, väsynyt koko ajan, vakava uniapnea, tarvitsin hengityslaitetta kaikkialla missä matkustinkin ympäri maailmaa. Minulla oli oltava se aina mukana. Ja tunsin olevani kulumassa loppuun. Ja muistan istuneeni Nancyn kanssa erään kerran ja olin tuolloin 59 vuotta ja ensimmäisen kerran elämässäni sanoin hänelle: ”Minä olen väsynyt ajatellessani tulevaisuutta.” Yleensä olin innostunut ja odotin tulevaisuutta ja seuraavaa vuotta. Minä olin kulumassa loppuun johtuen vuosien väärästä epäterveellisestä ruokailusta.

SID: Mitä mieltä te olette? Tarkoitan, että en vielääkään ymmärrä tätä. Olen tuntenut miehen 33 vuotta. Ja näin hänen istuvan tuolla takana enkä olisi tunnistanut häntä. Jos hän olisi avannut suunsa ja aloittanut puhumaan, silloin olisin tunnistanut hänet. Kuinka paljon pudotit painoasi?

MICHAEL: Minä pudotin 95 paunaa (43 kg) alle kahdeksassa kuukaudessa eikä se ollut ruokavaliomuutos vaan dramaattinen elämäntapamuutos. Verenpaine meni 149/103 → 100/65. Kolesterolini meni 230 → 123. Hyvä kolesterolini on siellä missä sen pitää ollakin ja paha siellä missä sen pitääkin. Päänsärkyä ei ole ollut yli 2,5 vuoteen ja alaselkäkipua ei enää ole. En tarvitse hengityskonetta enää. Immuunijärjestelmäni on vahva, energiatasoni ovat yli asteikon ja tämä kaikki on Jumalan armon ansiota. Jumala tuli väliin. Jumala auttoi minua tekemään dramaattisen muutoksen. Ja, Sid, jos Jumala pystyy auttamaan minua, hän pystyy auttamaan ketä tahansa.

SID: Tämä on kyllä vaikeaa uskoa minulle. Kun ajattelen ystävääni tohtori Brownia, minä näen hänet eräänlaisena mestarina, joka seisoo Jumalan sanan takana ja puolustaa sitä. Ja kuitenkin hän saavutti oman murtumispisteensä, missä hän itki kuin pikkulapsi. Tulemme kohta takaisin.

[Mainokset]

SID: Hyvä on Mike, minä vien meidät siihen päivään, syyskuun 9. 2014.

MICHAEL: No selvä. Minä kerron hieman taustaa. Olin huutanut Jumalan puoleen. Nancy oli huutanut omalla tahollaan Jumalan puoleen. Me emme tienneet sitä silloin, mutta me molemmat olimme rukoilleet minun ruokavalioni suhteen ja terveyteni suhteen. Ja minä sanoin, tiedäthän, että olen Jumalan mies. Minä olen vakava Herran palvelija ja kuitenkin olen ylipainoinen, liikalihava. Tämä ei ole oikein. Minä tulin murtumispisteeseeni. Elokuun 24. päivänä me aloitimme uuden elämäntavan. Nancy sanoi: ”Syö vain sitä, mitä minä annan sinulle.” Se tarkoitti, että jouduin luopumaan kaikesta siitä, mitä olin tottunut syömään koko elämäni. Jouduin vieroittamaan itseni riippuvuuksistani. Ja sitten se tarkoitti myös sitä, että minä jouduin syömään sellaista ruokaa, jota välttääkseni olisin maksanut sinulle rahaa aikaisemmin. Mutta ihmeellinen asia tässä on se, että kun muutat ruokatapoja, myös makuaistisi muuttuu!

Joten minä olen katkolla. Minulla on kolme päivää kurjaa oloa – vieroitusoireita. Minun kohdallani oli vaikeampaa luopua suklaasta kuin heroiinista. Muistan kuinka kolmantena päivänä rukoilin Jumalaa. Sanoin: ”Jeesus, sinä olet minulle niin todellinen. Sinä päästit minut vapaaksi heroiinista. Minä en tarvinnut sitä.” Minä jatkoin: ”Varmasti Hengen voima on vahvempi kuin maapähkinäsuklaan.” Ja tuo oli hetki, kun sain läpimurtoni – voittooni. Kolmas päivä. Hyvä on, minä alan tuntea oloni paremmaksi. Syön uudenlaista ruokaa minulle. Oloni alkaa tuntua erilaiselta. Painoni alkaa putoamaan. Minulla alkaa menemään hyvin. Olen tehnyt tätä kaksi ja puoli viikkoa tähän asti, Sid, enkä tunne oloani enää riistetyksi, koska näissä ravintomuutoksissa me teemme sen virheen, että vain vähennämme pahojen asioiden osuutta sen sijaan että leikkaisimme pahat ruuat kokonaan pois. Joten riippuvuudet ovat yhä olemassa ja kehoni vaatii niitä koko ajan ja minä haluan koko ajan syödä niitä, kehomme on ohjelmoitu haluamaan lisää. Sitten olen siitäkin vapaa.

Tulen kotiin radio-ohjelmasta erään kerran, otan nokoset ja sitten minun piti mennä Raamattukouluun opettamaan illaksi. Ja jostain syystä minä halusin jotain makeaa ja ajattelin, että tämäpä hyvä. Hedelmä, se on sitä, mitä makean hampaalle tarjotaan, hedelmiä, ja nythän minä pidin hedelmistä. Ja vanhoina aikoina Nancy olisi lähettänyt minut ruokaostoksille ja sanonut, että voinko tuoda jotain sieltä ja hänen olisi pitänyt kuvailla hedelmät minulle, koska en minä tuntenut niitä

SID: Uusi tapa hankkia itselleen pepperoni-pitsa.

MICHAEL: Olisin ostanut pepperoni-pitsan tuplajuustolla aivan varmasti. Ja minä kyllä hyvin tiesin, mikä on Ben & Jerry Super Fudge New York -jäätelö. Sen minä tiesin. Mutta kun aloin syömään terveellisesti, minä lähetin hänelle kuvia ja kysyin samalla: ”Mitä nuo ovat?” Ja Nancy vastaa, että ne ovat mustikoita. Ne on hyviä syödä. Minä vastasin: ”Ok, minä syön niitä.” Joten minä söin hedelmiä. Siinäpä se. No, kotonamme ei ollut hedelmiä ja minun teki mieli niitä.

Joten menen ruokakauppaan bensiiniasemalle, ehkä siellä on hedelmiä. Ei, siellä ei ollut hedelmiä. Mitä minä teen? Hedelmämehuissa siellä on sokeria enkä halua yhtään sokeria. Lopulta löydän jotain, mikä näyttää terveelliseltä ja ajattelen, että hyvä on, otan tätä. Mutta ajattelin myös, että en voi elää lopun elämäni tällä

tavalla. En saisi koskaan syödä pitsan palaa – ikinä. Enkä enää koskaan voisi syödä suklaata. Minun olisi syötävä hedelmiä loppuelämäni. Siinä oli minun murtumispisteeni, Sid. Olin siinä kirjaimellisesti, olin siis menossa opettamaan Raamattukouluun iltaluokkaa ja tunnen painon putoavan päälleni. En pysty siihen. Ja kirjaimellisesti istun autossani ja alan itkemään kuin pikkulapsi, kirjaimellisesti kaksi minuuttia ennen opetuksen alkua, en pysty tähän Jumala, en pysty elämään tällä tavalla loppuelämäni, ei pitsaa, ei suklaata. En pysty tähän. Itken kuin lapsi.

Ja kaksi asiaa tapahtuu. Ensinnäkin olin tullut oman tieni päähän. Minä kirjaimellisesti kuljen ja olen tullut tieni päähän, mikä on hyvä asia, koska armo puuttuu peliin, koska en pysty siihen itse. Toinen asia on kääntöpuoli, minä katson vierestä kuinka nauran samalla, kun kaikki tämä tapahtuu. Pyyhin kyyneleet silmistäni. Menin opettamaan ja tämä oli viimeinen ilta, kun minun oli ponnisteltava. Sen jälkeen on ollut helppoa. On ollut [käsittämätöntä].

Ja on ollut yliluonnollinen voitelu. Kuulkaa, miksi me ajattelemme, että yliluonnollinen voitelu on hyväksyttävää toisilla alueilla? Miksi ajattelemme, että se on hyväksyttävää, kun puhumme vapautumisesta pornosta, huumeista, alkoholismista tai jopa masennuksesta? Miksi emme saa päästä eroon pahoista tavoista ja mielen linnakkeista ja riippuvuuksista? Ja Sid, minä vilpittömästi uskon, että jos yksi henkilö vastaanottaa ihmeparantumisen Jumalan armosta, niin sata ihmistä vastaanottaa ihmeparantumisen, jos he muuttavat elämäntyyliään. Jumala laittoi terveellistä syötävää tänne ja antoi sen meille ja jos syömme sitä, se on elämää muuttavaa.

SID: Miksi uskot, että ruoka on niin koukuttavaa (tekee riippuvaiseksi)?

MICHAEL: No hyvä on. Me tarvitsemme ruokaa elääksemme. Se on ensimmäinen asia. Olin erään kerran lentokoneessa ja siellä tarjottiin minulle niitä asioita. Ei, en halua niitä ajattelin. Minä istun siinä. Ja aivan nenäni eteen tuodaan ne tarjoukset, ja kysytään, miten on herra, haluatteko tätä? Siinä oli upeimman näköinen suklaakakku, mitä olen nähnyt – lentokoneessa! Ja se tuotiin aivan nenäni alle. Haluatko tätä? Oletko varma? No, en tietenkään halunnut sitä.

Kun minä pääsin eroon kokaiinista, kukaan ei tullut eteeni ja tarjonnut kokaiinia nenäni edessä ja kysynyt: ”Haluaisitko tätä?” Joten siinä on olemassa selvä ero (huumaavien aineiden ja ruuan välillä). Me tarvitsemme ruokaa elääksemme ja tavallinen amerikkalainen ruoka on epäterveellistä. Siinä on kaikenlaista roskaa joukossa. Tiesitkö, että kun syöt niitä perunalastuja tai suolaperunoita, niin siinä on se suola, sen takia, että alkaisit haluamaan lisää sitä. Oreos-kekseissä on riippuvuutta aiheuttavia aineita joukossa. Siitä on tehty tieteellinen tutkimus, jonka olen lukenut. Siinä tutkittiin Oreos-kekseille riippuvaisia rottia ja kokaiinille riippuvaisia rottia. Tutkittiin sitä, kumpi riippuvuus oli voimakkaampi. Kumpaa rotat halusivat enemmän. Ja molempia haluttiin yhtä paljon. Joten ruuassa on ainesosia, jotka tekevät meidät niistä riippuvaisiksi.

Ja sittenhän meillä on tämä rakennettu elämäntapa ympärillämme. Meillä on ahmattimainen elämäntapa. Kun menemme ravintolaan niin, mitä siellä tarjotaan? Haluaisitko kuoleman suklaajälkiruuan muodossa? Annokset on jättäjäismäisiä ja me liikumme hyvin vähän. Joten kyseessä on tavallaan täydellinen myrsky pahoja asioita, jotka muodostavat kokonaisuuden. Ja monet meistä eivät ole oppineet hyviä ruokailutapoja itselleen omassa elämässään ja sitten on tämä pikaruokakulttuuri. Ja mitä me teemme kristittyinä? No, me emme mukaudu maailman menoon ja sen synteihin. Me emme juopottele, emme myöskään nuku tarpeeksi, mutta me syömme. Kaikki mitä teemme pyörii ruuan ympärillä.

SID: Se on ylensyömistä.

MICHAEL: Se on juuri sitä.

SID: Hyvä on. Miten vaimosi, miten hän reagoi kaikkeen tähän? Hänellä oli omat ongelmansa.

MICHAEL: Hän muuttui ensiksi. Ylipaino halvaannutti hänet, Nancyn. Ja kuunnelkaa, naiset pudottavat painoaan eri tavalla. He suhtautuvat eri tavalla. He kokevat raskausajan, eri asioita. Ja jotkut naiset, he sanovat, että katsoessaan ruokaa, heille tuli pari kiloa ylimääräistä. Vain katsomalla ruokaa.

SID: Olen kuullut tuon.

MICHAEL: Joten hän, Nancy, oli halvaantunut ylipainonsa vuoksi. Hän vihasi sitä. Hän ei halunnut mennä ulos talostamme. Hän oli niin nolona sen suhteen. Tässä kuvassa hän on vähän yli 90 kg eikä hänellä ole pituutta kuin 5 jalkaa 3 tuumaa (166 cm). Joten se vaivasi häntä koko ajan. Hänellä oli kipuja ja vaivoja, hän oli väsynyt, ja hän ajatteli että hänellä on joku vakava vaiva. Hän oli tehnyt ruokavaliomuutoksia aikaisemminkin.

Radikaali ruokavaliomuutos pudotti hänen painoaan 60-70 paunaa (27-32 kg) ja sitten hänen hiuksensa alkoivat irtoamaan ja hänen olonsa oli karkea ja sitten hänelle tuli pakokauhu ja hän alkoi jälleen syömään. Ja hänen kohdallaan kyse oli ylensyömisestä. Hän pitää syömisestä ja niinpä hän syö enemmän ja enemmän ja enemmän ja enemmän. Ja hänellä on eri makuaisti kuin minulla, mutta hän vain syö kaikkea mahdollista. Joten hän havaitsi, että minun on muututtava. Jonkun asian oli muututtava. Ja hän rukoili Jumalaa. Ja hän luki ravintotieteestä vuosien ja vuosien ajan ja ymmärsi kyllä, että jos vain söisi pelkkiä vihanneksia aina, jotain tulisi puuttumaan. Ja hän alkoi lukemaan erään tohtorin julkaisua ja ajatteli, että tässä on järkeä. Ja hän teki muutoksen omalla kohdallaan ja kun muutos tuli, se oli dramaattinen. Hänen koko elämänsä koki suuren muutoksen.

SID: Kuinka paljon painoa häneltä lähti?

MICHAEL: Hän oli hieman yli 90 kg ja nyt hän on 52 kg. Nykyään hän on solakampi kuin tavatessamme, kun olimme molemmat 19 vuotta.

SID: Minä olen ajatellut, että mitäpä jos tekisin saman asian kuin sinä. Ja minä teinkin sen jo. Mutta tarkoitukseni ei ollut pudottaa painoa. Se ei ollut henkilökohtainen tavoitteeni vaikka ei siitä mitään haittaakaan olisi tullut. Vaan minä tein sen terveyssyistä. Minun verenpaineeni oli huippulukemissa ja minun piti syödä verenpaineen alennuslääkettä. Ja minä rukoilin, että lääkitys olisi nimensä väärsti, uskokaa pois.

Mutta paine vaan nousi koko ajan vaikka minulla oli jo suurin sallittu annostus lääkitystä käytössä. Joten minun olisi pitänyt ottaa tupla-annos lääkettä. En ottanut, mutta tiesin, että minun olisi pitänyt tehdä niin, koska paine hivuttautui koko ajan ylemmäs ja ylemmäs. Siinä vaiheessa tein sen, minkä Mike teki ja uskotteko tätä, viikossa verenpaine normalisoitui. En tarvinnut tupla-annosta. Ja kuukaudessa lääkitykseni voitiin puolittaa. Ja arvatkaa mitä minä uskon. Seuraavan kuukauden aikana minä pystyn jättämään lääkityksen kokonaan pois! Joten, Mike, sinä teit minusta uskovan viikossa!

Sinulle tulee kirjeitä ihmisiltä, jotka kertovat tarinansa kyyneleet silmissä, kuinka he saivat oman ilmestyksensä aivan kuten sinäkin. Heidän koko elämänsä on muuttunut. Saatko sinä runsaasti tällaista postia?

MICHAEL: Se on kyllä ihmeellistä. Säännöllisesti Nancy ja minä kuulemme ihmisistä, jotka ovat olleet epätoivoisia ja muutos on tapahtunut heidän kohdallaan. Eräs nainen sanoi: ”Minun ei pitäisi olla elossa enää neljän lapseni kanssa. Minulla on tyypin 2 diabetes. Ja minulla on paljon erilaisia terveysongelmia. Minun äitini kuoli nuorena ja minunkin piti kuolla nuorena ja sinä olet antanut minulle elämäni takaisin.” Ja heillä ei enää ole edes diabetes-lääkitystä. Se on vaan niin hämmästyttävää, ihmeellinen tarina, Sid.

SID: Hyvä on, kun tulemme takaisin, haluaisin muutaman vihjeen siitä, kuinka pääsemme eroon näistä linnakkeista, koska arvatkaa mitä, lähes jokainen jonka kanssa olen keskustellut, kamppailee asian kanssa.

[Mainokset]

SID: Hyvä on, tohtori Mike, sinä et tiennyt, että olet riippuvainen ruualle. Sinä olisit vastustanut jokaista henkilöä viimeiseen asti, joka olisi väittänyt, että sinä olet ruokariippuvainen. Kuinka ihminen voi tietää, että hän on riippuvainen ruualle?

MICHAEL: On useitakin tapoja. Eräs on se, että jos tiedät, että olet terveempi, energisempi, toimeliaampi, elät pitempään, jos muuttaisit ruokavaliotasi ja kuitenkin et sitä tee. Se osoittaa, että olet riippuvainen ruualle.

Jos sinulla on salaisia ruokakätköjä tai jos syöt silloin, kun kukaan ei tarkkaile sinua, epäterveellisiä ruokia, se on merkki. Jos et saa jotain ruokaa muutamaa päivään tai viikkoon ja sinulle tulee todellisia vieroitusoireita, päänsärkyä tai sen tapaista tai sitten, jos joku sanoo, että jos otetaan ruokavaliostasi pois tämä paha asia, ajatuskin asiasta saa sinut tärisemään, tarkoitan, nuo ovat merkkejä, että olet riippuvainen ruualle.

Ja siinä on hyvä paikka aloittaa sanomaan, Jumala, tunnustan, että olen riippuvainen ruualle. Muistakaa, että kun kuulin ihmisen sanovan, että hän on toipuva huumeriippuvainen, en uskonut sitä. Minä olen vapaa siitä. En osannut suhtautua siihen. Minä jopa ilmeisestikin tuomitsin heidät siitä. Mutta nyt minä elän kuin olisin toipuva ruokariippuvainen, koska tiedän, että jos avaan oven, jos leikin riippuvuudellani, se voi vetää minut takaisin syövereihinsä.

Olin viime aikoina Israelissa kiertueella ja nainen kertoi, että hän oli ollut täysin ilman suklaata kuusi vuotta. Se oli ollut ongelma hänen elämässään ja sokeri ylipäättään. Ja joku taivutteli häntä, että ei yksi pala haittaa mitään, ota yksi pala tummaa suklaata. Hän otti ja hän on ollut siitä lähtien riippuvainen.

Joten me aloitamme, Jumala, minä tunnustan sinulle, että olen ruokariippuvainen. Me teemme asian selväksi. Ja sitten teemme suunnitelman. Ei ole kyse pelkästä päättäväisyydestä ja tahdonvoimasta. Me pyydämme Jumalalta hänen armoaan ja sitten teemme suunnitelman. Meidän on tutkittava syömisemme ja poistettava siitä kaikki pahat asiat. Jotkut sanovat, että vähennä ensin, vähennä lisää, vähennä lisää niin kauan kunnes se on poistettu kokonaan. Minun kohdallani asia meni helpommin, kun jätin kaikki pahat asiat yhdessä päivässä. Kumpi tahansa tapasi onkin, sinun on poistettava kaikki pahat asiat ruuastasi. Äläkä ota niitä takasin ruokavalioosi vaan syö sen jälkeen erittäin terveellisesti. Minulla on valtavasti salaattia joka päivä ja se on mahtavaa.

SID: Minä olen nähnyt sinun salaattisi ja uskokaa minua, että se näyttää niin isolta, että en ymmärrä, miten saat sen kaiken alas.

MICHAEL: Se on massiivinen annos. Se on ihmeellistä.

SID: Kyllä mutta salaatti. Sinä et pidä siitä. Sinä pidät pitsasta.

MICHAEL: No, kyllä minä pidän salaatista. Minä nautin joka päivä valtavasta salaattiannoksesta.

SID: Sinä et vain sano tuota vaan tarkoitat sitä. Minä tunnen sinut.

MICHAEL: Minä nautin siitä kaikin tavoin.

SID: Minä tiedän, että nautit, koska minäkin nautin.

MICHAEL: Siinä menee puoli tuntia, 45 minuuttia, jotta saan syötyä sen. Siitä on lupa nauttia.

SID: Minä en vielä hallitse tuota. Syön oman annokseni nopeasti.

MICHAEL: Hyvä, hyvä, sinä ymmärrät. Asian ydin on siinä, ettemme tunne ähkyä jälkeenpäin. Se on hämmästyttävää. Minulla on reilusti hedelmiä, erityisesti marjoja, joita en syönyt aikaisemmin lainkaan. Ne on erityisen terveellisiä. Minulla on kerran viikossa pieni grillattu liha, mutta en edes tarvitse sitä. Joinain viikkoina unohdan sen tyystin. Ja sitten meillä on kaikki nämä terveelliset reseptit. Minä olen sellainen

henkilö, joka voi nauttia samasta ruuasta viikko toisensa perään. Monet eivät ole sellaisia. On olemassa ällistytävän terveellisiä keittojakin. On olemassa hämmästyttävän terveellisiä kasvisburgereita, joita voit itse tehdä. On olemassa jotain sellaista, jota sanomme pastaksi, mutta se on tehty pavuista, papupastaa ja kasvisperäistä punaista kastiketta. Minä syön sellaista ja minun makuuni se on herkullista.

Minulla oli tapana rukoilla, Jumala, auta minua pitämään parsakaalista yhtä paljon kuin suklaasta. Ja niin kauan kun söin suklaata, mitään ei tapahtunut. Mutta kun lopetin suklaan syömisen ja aloitin parsakaalin, asiat muuttuivat. Se on todella ihmeellistä. On olemassa online-reseptejä, www-sivuja, youtube-videoita, joissa ihmiset opastavat, kuinka tehdä terveellistä ruokaa. Jos ihmiset tekevät tällä tavalla, heillä on suunnitelma ja he rukoilevat armoa, he voivat muuttua.

SID: On upeaa, että tämä muutti sinut fyysisesti. On upeaa, että pysyt lähistöllä pitempään. Mutta kuinka tämä on vaikuttanut sinuun hengellisesti?

MICHAEL: Ensiksikin, on hämmästyttävää olla vapaa. Koen joka päivä ilmentystä. Ja sitten, huomaa, että ihmiset tulivat ja hyökkäsivät kimppuuni, koska olin ylipainoinen. Minä olin iso tyyppi. Minä tein työtä ylipainoni kanssa. Ehkä pääsin siitä helpolla, mutta minulla oli huono omatunto asian suhteen. Se (ylipaino) vaivasi minua koko ajan. Se vaivasi minua, kun rukoilin. Minusta vain tuntui, että tämä ei ole oikein. Se kirjaimellisesti painoi minut kasaan.

Nyt minulla on siivet. Ymmärrätkö, mitä sanon? Minä vain haluan lentää. Sinä haluat vain lentää. Ja se on sitä, mitä minä tunnen hengellisesti. Ja sitten mieleni on terävämpi, koska energiaa on enemmän. Olen vain elävämpi Jumalassa. Ja minusta tuntuu, että mikä tahansa vastaani tulee, mikään ei pysty estämään minua, koska minulla on tämä uusi elämäntyyli ja tiedäthän, minä elän nyt niin kuin Jumala loi meidät elämään. Joten hengellisesti elämäntapani on nyt energiaa tuovaa ja kuten jo sanoin, en ole kahlittu. En ole orja. Vatsani ei ole jumalani. Tämä on ihmeellinen tapa elää. Tämä on ihmeellinen tapa tuntea.

SID: Sinä ja vaimosi vakaasti uskotte, että 99% sairauksista voidaan peruuttaa tällaisella elämäntyyllillä. Mitä yksityiskohtia voit kertoa peruuntuneista sairauksista ja miksi sinä kutsuisit tätä uutta elämäntyyliäsi, kasvispohjaiseksi?

MICHAEL: Kyllä, kasvispohjainen, varmasti. Siinä luotetaan luonnonkasveihin, hedelmäpohjaisiin ja sen sellaisiin asioihin, terveellisiin pähkinöihin ja siemeniin kohtuudella. Joten varmasti, tästä on dokumentteja. Älkää kuunnelko minua tässä asiassa. Kuunnelkaa ravintotieteilijöitä ja tiedemiehiä tässä asiassa. Mutta siis sydänsairauksia voidaan peruuttaa. Laskimoiden kovettumat voidaan peruuttaa.

SID: Joten meillä ei välttämättä ole Alzheimerin tautia, kun olemme vanhempia.

MICHAEL: Hyvä on. Jotain muuta lisäksi. On osoitettu, että terveellinen ruoka kuten tämä, terveellinen kasvispohjainen ruokavalio ja siihen lisäksi harjoittelu on erinomainen vastalääke muistisairauksille, kun vanhenemme. Olen parhaillaan lukemassa kirjaa aiheesta ja siinä on kerrottu mielestä ja aivoista. Minä ajattelin, koska luen kirjaa, mitä tämä voi tehdä aivoille, tehdä ne terävämmiksi ja kirkkaammiksi kun vanhenemme, minä ajattelen nyt, että teen ensimmäisen kerran elämässäni sitä, mitä kirjassa kerrotaan. Tyypin 2 diabetes voidaan kokonaan peruuttaa. Ja jos ollaan suorapuheisia, suuri osa selkäkivuistamme ja polvikivuistamme johtuu ylipainosta ja Jumalan armo voi parantaa ne, mutta elämäntyylinuutos voi helpottaa sitä niin paljon.

SID: Meidän aikamme on kulumassa loppuun ja ihmiset sanovat, että kun he kuulevat sinun puhuvan tästä aiheesta, ympärillä on sellainen Jumalan voitelu, kun opetat tästä aiheesta. Rukoilisitko, ei luonnollista rukousta, vaan yliluonnollisen rukouksen näitä linnakkeita vastaan, joissa ihmisillä on ruokariippuvuuksia.

MICHAEL: Aamen. Isä, Jeesuksen nimessä, rukoilen nyt Pyhän Hengen voimaa ihmisille, sinun ihmisillesi, jotta he voivat sanoa, että olen voittaja. Minä en ole ruuan orja. Vatsani ei ole jumalani. Minä olen Jumalan lapsi. Minut on vapautettu. Herra, rukoilen, että annat heille vision, näyn, ja toivon, että he voivat muuttua.

Rukoilen, että sinä asetat pitkän aikavälin päättäväisyyden heihin, että he voivat elää muuttuneella tavalla. Rukoilen, Jumala, että kaikki armosi jonka olet antanut minulle ja joka on niin muuttanut minua ja voimasi ja päättäväisyytesi, että annat sen myös heille. Ja me julistamme vapauden, vapauden epäterveestä elämästä, vapauden epäterveestä syömisestä, vapauden ruokariippuvuudesta, kestävän elämän – pitkän vapauden Jeesuksen nimessä.

SID: Kuten tohtori Michael Brown teille kertoi, jos hän voi tehdä sen, mutta minä lisään siihen vielä, että jos minä voin sen tehdä, sinäkin voit sen tehdä. Tulemme aivan pian takasin.

[Mainokset]

SID: Ensi viikolla ohjelmassa Hank Kunneman ja Richard Roberts ovat täällä paljastamassa kuinka parantuminen ja profetiat työskentelevät yhdessä yliluonnollisten tulosten saavuttamiseksi.

Mutta Jeesus vastasi heille: "Minä myös teen teille yhden kysymyksen; vastatkaa te minulle, niin minä sanon teille, millä vallalla minä näitä teen. Oliko Johanneksen kaste taivaasta vai ihmisistä? Vastatkaa minulle." Niin he neuvottelivat keskenään sanoen: "Jos sanomme: 'Taivaasta', niin hän sanoo: 'Miksi ette siis uskoneet häntä?' Vai sanomme: 'Ihmisistä?'" - sitä he kansan tähden pelkäsivät sanoa, sillä kaikkien mielestä Johannes totisesti oli profeetta. Ja he vastasivat ja sanoivat Jeesukselle: "Emme tiedä". Silloin Jeesus sanoi heille: "Niinpä en minäkään sano teille, millä vallalla minä näitä teen". (Mark. 11:29-33)

Silloin tuli hänen luoksensa eräs kirjanoppinut, joka oli kuullut heidän keskustelunsa ja huomannut hänen hyvin vastanneen heille, ja kysyi häneltä: "Mikä on ensimmäinen kaikista käskyistä?" Jeesus vastasi: "Ensimmäinen on tämä: 'Kuule, Israel: Herra, meidän Jumalamme, Herra on yksi ainoa; ja rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydäimestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta mielestäsi ja kaikesta voimastasi'. Toinen on tämä: 'Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi'. Ei ole mitään käskyä, suurempaa kuin nämä." (Mark. 12:28-31)

Ja heidän syödessään Jeesus otti leivän, siunasi, mursi ja antoi heille ja sanoi: "Ottakaa, tämä on minun ruumiini". Ja hän otti maljan, kiitti ja antoi heille; ja he kaikki joivat siitä. Ja hän sanoi heille: "Tämä on minun vereni, liiton veri, joka vuodatetaan monen edestä. (Mark. 14:22-24)

Mutta hän oli vaiti eikä vastannut mitään. Taas ylimmäinen pappi kysyi häneltä ja sanoi hänelle: "Oletko sinä Kristus, sen Ylistetyn Poika?" Jeesus sanoi: "Olen; ja te saatte nähdä Ihmisen Pojan istuvan Voiman oikealla puolella ja tulevan taivaan pilvissä". Niin ylimmäinen pappi repäisi vaatteensa ja sanoi: "Mitä me enää todistajia tarvitsemme? Te kuulitte hänen pilkkaamisensa. Mitä arvelette?" Niin he kaikki tuomitsivat hänet vikapääksi kuolemaan. (Mark. 14:61-64)

Oli kolmas hetki, kun he hänet ristiinnaulitsivat. Ja päällekirjoitukseksi oli merkitty hänen syynsä: "Juutalaisten kuningas". Ja he ristiinnaulitsivat hänen kanssaan kaksi ryöväriä, toisen hänen oikealle ja toisen hänen vasemmalle puolelleen. Ja ne, jotka kulkivat ohitse, herjasivat häntä ja nyökyttivät päätään ja sanoivat: "Voi sinua, joka hajotat maahan temppelin ja kolmessa päivässä sen rakennat! Auta itseäsi ja astu alas ristiltä." Samoin ylipapitkin ynnä kirjanoppineet keskenään pilkkasivat häntä ja sanoivat: "Muita hän on auttanut, itseään ei voi auttaa. Astukoon hän, Kristus, Israelin kuningas, nyt alas ristiltä, että me näkisimme ja uskoisimme." Myöskin ne, jotka olivat ristiinnaulitut hänen kanssaan, herjasivat häntä. (Mark. 15:25-32)

Ja mentyään hautakammion sisään he näkivät nuorukaisen istuvan oikealla puolella, puettuna pitkään, valkeaan vaatteeseen; ja he peljästyivät suuresti. Mutta hän sanoi heille: "Älkää peljästykö; te etsitte Jeesusta, Nasaretilaista, joka oli ristiinnaulittu. Hän on noussut ylös; ei hän ole täällä. Katso, tässä on paikka, johon he hänet panivat. Mutta menkää ja sanokaa hänen opetuslapsillensa ja Pietarille: 'Hän menee teidän edellänne Galileaan; siellä te saatte hänet nähdä, niinkuin hän teille sanoi.'" (Mark. 16:5-7)